Examen matinal

Per DavidG el dv., 01/01/2021 - 00:00

A la litúrgia de les hores, en introduir l'oració abans del descans nocturn –les completes-, està escrit que "és lloable que aquí es faci l'examen de consciència". Voldria manifestar el meu desacord amb aquesta recomanació, no sols per l'experiència personal sinó per raons que tenen a veure amb les particularitats del psiquisme humà.

El final de la jornada no és bon moment per examinar el dia a fons amb cadascun de les parts que suggereix l'examen ignasià: agrair, demanar llum, examinar, demanar perdó i fer propòsit d'esmena. Durant anys he mirat de fer-ho així però la dificultat per acomplir l'exercici quan les finestres de la ment estan gaire bé totes tancades, el reduïen a un instant més ritual que profitós.

I és que en el darrer moment de la nostra jornada la ment, el cap i el cor sols pensen en poder aterrar suaument en el descans nocturn. És en el descans nocturn on és dona una convalescència de tot el viscut, patit, dubtat, estimat, malentès, errat, etc. Aquesta regeneradora convalescència possibilita una percepció més acurada sobre si les nostres intencions, paraules i obres del dia anterior plauen o no a Déu. Quan cerquem claredat sobre la qualitat del nostre seguiment de Crist ens cal abans assegurar el necessari descans mental. Altrament la percepció serà equívoca per superficial.

Per posar un símil evangèlic, és com si, en la paràbola del fill pròdig, el pare, en lloc de tirar-se al coll del fill, besar-lo, apressar als criats per portar el vestit millor, l'anell i les sandàlies i celebrar menjant el vedell gras, hagués fet com l'altre fill volia. Es a dir, hagués cercat d'entrada, fer una anàlisi de la situació valorant els fets. El pare manifesta al fill pròdig que el seu amor és incondicional i que els seus desencerts morals no poden ofegar la seva benvolença envers ell.

En aquesta actitud ens podem anar a descansar en pau, confiant que a l'endemà, no passarem per alt la lliçó que el dia ens ha deixat.